

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

1981 február és március
(2. és 3. szám).

ISTENTISZTELETEINK SORRENDJE:

Caracasban minden vasárnap d. e. 9-kor.
Urvacsora a hónap első vasárnapján.
Valenciában minden második vasárnap
d. u. 5-kor.

Március 15. én Nt. Brachna bucsú igehirdetése
d. e. 9-kor. Utána a Magyar Ház-
ban Márc. 15. -nek közös meg-
ünneplése- cserkészek rendezé-
sében.

Március 22. én d. u. 6-kor Dr Domján János
beköszöntő igehirdetése.

Közvetlenül az istentisztelet után Nöegyletünk
BOJTI SZERETETVENDÉGSÉGE a templom-
kertben - ahol bucsuztatjuk távozó lelkészün-
ket és köszöntjük a szolgálatát megkezdő lel-
kész párt. Szeretettel hívunk és várunk min-
denkit; hiveinket és barátainkat egyaránt.

A lelkészi iroda hívó száma :33 73 52.

HUSVÉT 1981-BEN APRILIS 19. EN LESZ°

Napsugarak zúgása, amit hallok,
 Számban nevednek jó íze van,
 Szent mennydörgést néz a két szemem,
 Istenem, Istenem, Istenem.
 Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
 Te voltál mindig mindenben minden,
 Boldog szimatolásaimban,
 Gyöngéd simogatásaimban
 S éles, szomorú nézéseimben.

Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
 Hol éreztem az életemet
 S hol dőltek, épültek az oltárok.
 Köszönöm az én értem vetett ágyat,
 Köszönöm neked az első sírást,
 Köszönöm tört szívű édes anyámat,
 Fiatalságomat és bűneimet,
 Köszönöm a kétséget, a hitet,
 A csókot és a betegséget.
 Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
 Másnak, csupán néked, mindenért néked.
 Napsugarak zúgása, amit hallok,
 Számban nevednek jó íze van,
 Szent mennydörgést néz a két szemem,
 Istenem, Istenem, Istenem.
 Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott
 Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
 S hogy te leszel a halál, köszönöm.

ADY ENDRE

A CARACASI " FELTÁMADÁS " EVANGÉLIKUS
EGYHÁZ MAGYAR GYŰLEKEZETNEK
1981 Január 25-i ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSE

A PRESBITÉRIUM JELENTÉSE :

Tisztelt közgyűlés , kedves testvéreim !

Az utolsó évek alatt felovasott kedvezőtlen és negatívnak mondható jelentésekkel ellentétben ez alkalommal örömmel tehetem meg jelentésemet bizakodó és reménykedő hangnemben . Megtehetem ezt mivel súlyos problémáink enyhültek és gyülekezetünk megállta helyét a kritikus hónapok alatt . Egyházi életünk megjavult , istentiszteleteink látogatottsága komolyan fellendült és ismét láthatjuk ifjainkat és gyermekeinket a templomban .

Ezt Isten kegyelme és segítsége mellett nagyrészt testvéreink közreműködésének és presbitériumunk kitarító munkájának :de főleg Nt. Brachna Gábor főesperes ur megérkezésének és ügyködésének köszönhetjük .

Több testvérünk szolgált és hirdette az Igét Istentiszteleteinket a lelkészválság ideje alatt . Egy testvérünk magára vállalta és kifizette új lelkészeink jövedelével és elutazásával összefüggő utiköltségeket . Egy másik testvérünk megígérte a félidős és teljesidős magyar lelkész fizetése közötti különbség 10%-nak megtérítését és azt ki is fizette . A cél adományok , adományok , és egyházi járulékok befizetett összegei emelkedtek . Nőegyletünk teljesen rendbehozta a lelkész lakást és pótolta a hiányokat . Presbitériumunk minden tagja igyekezett erejéhez mérten munkálkodni , megoldásokat találni és gyülekezeti életünket előbbre vinni . Nt. Brachna főesperes úr , legutobbi presbiteri gyűlésünk után kijelentette , hogy 'nagyon szép presbitériumunk van " . Ezen elismerés egy ilven nagymultú és széles látókörű lelkipásztor szájából örömmel és alázatos büszkeséggel töltött el , de ezen elismerést teljes egészében a presbiterekre kell átruháznom , hiszen csak az

ő segítségükkel és munkálkodásukkal tudtunk odajutni ahol vagyunk . Természetesen főesperes úr a "szép "szó alatt nem fizikai szépséget értette , bár a presbitérium nő tagjaira ez is rá illik teljes egészében : hanem arra az odaadó munkára és közreműködésre gondolt amelylyel presbitereink magukévá tévén Gyülekezetünk problémáit azon segíteni igyekeztek és igyekeznek is.

Nt. Brachna Gábor november 10-én ért közénk és az azóta eltelt két és fél hónap alatt gyülekezetünk újraéledt. Bár templomunk túl nagy ahhoz , hogy teljesen megtöltsük , de élet költözött bele . Híveink , ifjaink és gyermekeink sietnek az Úr házába ; Őt imádni és megköszönni Neki ajándékait és segítségét . Hálájukat megnövekedett perselyadományokkal is kifejezésre juttatnak. Ezen változásokat Brachna Nt. úr szeretettelyes, megértő de határozott vezetésének köszönhetjük. Mindezek mellett főesperes úr Valenciában is tart istentiszteleteket ; megkezdte az ifjúsággal való foglalkozást és a családlátogatásokat is. Prédikációi elénk tartott tükrök amelyben a mi gyarlóságaink mellett megláthatjuk Isten kegyelmét és atyai szeretetét is és az csökkenti lelki félelmeinket és emeli bizakodásunkat és hitünket .

Hálás szívvel borulok le Isten szeretete előtt hogy segítségével ide juthattunk és ezt ma elmondhatom. -Meg kell köszönnöm és elismerésemet kell kifejeznem testvéreimnek és presbitertársaimnak támogatásu kért és közreműködésükért . Ugy érzem Különösképen meg kell köszönnöm Nőegyletünk kitartó munkálkodását és rendkívül fontos segítségét melyet Gyülekezetünk érdekében tesznek . Végül , de nem utolsó sorban , elismerésemet és hálás köszönetemet kell kifejeznem Nt. Brachna Gábor főesperes úrnak , úgy magam , mint az egész Gyülekezet nevében , hogy elvállalta gyülekezetünkben való ideiglenes szolgálatot; melyet viszont úgy végez mintha örökre köztünk maradna . Egyik legutobbi levelében, melyben közölte helyettesítésének vállalását ; megjegyezte, hogy így legalább meglátjuk mit ér egy öreg lelkész munkája . Azt hiszem , hogy eddig csak ősz haja emlékeztet bennünket korára és neki kijáro tiszteletre, mig gondol-

kozási módja és munkájának minemősége felveszik a versenyt sokkal fiatalabb lelkipásztorok teljesítményével.

Ezek után ki kell térnem röviden Gyülekezetünkben történetekre és az eddig meg nem válaszolt esetleges kérdésekre

Köztudomásu és tavalyi jelentésemben már szerepelt előbbi lelkészünk, Nt. Leskó Károly lemondása és Gyülekezetünknek 1980 július 1-től való lelkész nélkülsége. Azt is jelentettem már, hogy a lemondó levél vétele után presbitériumunk mindjárt megkezdte új lelkész keresését.

Ezzel párhuzamosan tisztázni kellett, hogy testvéreink akarják-e a Magyar Gyülekezet megmaradását, új magyar lelkész meghívását és, hogy az új lelkész továbbra is csak fél idős szolgálatra jöjjön, vagy legyen teljesen és csak a Magyar Gyülekezet munkájával megbízva és általa fizetve. Ezen kérdések és célok tisztázására Prebitériumunk vélemény kutatást végzett és kérdőívket küldött ki Hittestvéreinknek és döntéseink ne csak egy éni akcioknak és néhány presbiter akaratának tünjenek fel, hanem Gyülekezetünkben uralkodó közvéleményre és közakaratra támaszkodjanak.

A vélemény kutatás eredményei közismertek, hiszen azokat leközlöttük az Üzenetben "Gyülekezetünk közvéleménye" cím alatt. Így csak nagyon kivonatoltan és a legfontosabb számokat ismétlem meg.

A választ adó testvéreink 97%-a tartotta életképesnek a Magyar gyülekezetet és 100%-a akarta az Igét továbbra is magyarul hallani. 73,2% úgy érezte, hogy teljes idős Magyar lelkész szolgálatára van szükségünk és 75%-a volt hajlandó nagyobb anyagi áldozatot hozni annak érdekében, hogy a Magyar gyülekezet továbbra is fennálljon és teljes idős lelkésze legyen. 81,6 %-a jelentette ki, hogy nem fontos, hogy az új lelkész református vagy evangélikus, csak jó magyar lelkész legyen.

Ezek alapján természetesen Presbitériumunk sokkal szabadabban és bátrabban nyulhatott problémáink megoldásához, főleg a lelkész kérdéshez. Az e téren tett

lépések szintén köztudomásuk, hiszen ugyancsak leközöltük azokat az "Üzenetben" - "Lelkészségi problémánk helyzete" cím alatt. Ugyancsak megtárgyaltuk az ügyet az 1980 szeptember 14 - én tartott Rendkívüli közgyűlésen, melynek döntései voltak:

- 1, - Meghívni Gyülekezetünkbe teljes idős lelkipásztornak Nt. Dr. Domján János református lelkészt Budapestről, 2 vagy 3 éves tartamu szerződéssel és
- 2, - Meghívni közénk ideiglenes helyettesítésre Nt. Brachna Gábor főesperest arra az időre, amíg, a szükséges adminisztratív lépéseket megtéve, Dr. Domján tiszteletes úr megérkezik és elfoglalja állását.

Ezek következtében ugyan csak d.ohéjban térek ki az eseményekre és a történetekre. :

Nt, Brachna Gábor főesperes úr 1980 november 10-én érkezett meg és azonnal megkezdte a már ismertetett munkálkodását. Köztünk marad amíg meg nem érkezik Dr. Domján tiszteletes úr és lehetőleg még 8-10 napot hogy ismertethesse Gyülekezetünk problémáit és életét és az általa foganatosított lépéseket; valamint, hogy a két lelkész közösen megbeszélhesse gyülekezeti létünk további javulása és fellendülése érdekében teendő szükséges lépéseket.

Dr. Domján tiszteletes úr ügyével összefüggésben a következőket jelenthetem:

a)- Hitelesítettük a Magyar követség előtt a lelkész-meghívó levelet és azt elküldtük neki 1980 szeptember végén, Irsay György presbiter társunk személyes közreműködésével.

b)- Ugyancsak hitelesítettük a Magyar Követség előtt és elküldtük egyházi főhatoságnak - Tóth Károly püspöknek - azon kérésünket, hogy engedélyezzék Dr. Domján köztünk való munkálkodását. Ezen kérelmünkre már megkaptuk a pozitív választ és az engedély megadását.

c)- Dr. Domján tiszteletes úr is megkapta már útlevelét és kiutazási engedélyét is és csak a vizum megadására vár.

d)- A vizum megszerzését célzó lépéseket már

tavaly megindítottuk , de sajnos egy okmány hiánya miatt házassági anyakönyvi kivonat a kérvényt vissza küldték . Így, a szükséges okmányok kíséretében most újra be kellett adni kérvényünket és annak elintézését pár heten belülre várjuk . Amint megkaptuk a szükséges vizumot megkezdjük az utazás megszervezését, remélvén , hogy Domján tiszteletes úr szerencsésen megérkezhet és elfoglalhatja munkakörét .

e)- A közös egyház tanácsa tudomásul vette Dr. Domján János meghívását és ezt az 1981 Február 22-én tartandó közgyűlésen formailag is elfogadja.

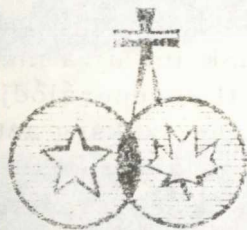
Hitéleti lapunk , az "Úzenet " -en összefüggésben jelenthetem , hogy tavaly július és október hónapok között presbitériumunk két számot adott ki . Nt. Brachna főesperes úr jövedele óta szintén két számot állított össze és adott ki.

Gyülekezetünk anyagi helyzetét pénztárosunk fogja ismertetni az ellenőrrel együttes jelentésben.

Végül bejelentem , hogy a jelen közgyűlést előkészítő prebiter gyűlés , az alapszabályok értelmében kiesésre kisorsolt 4 presbitert . Ennek alapján a következők estek ki: Irsay György ; Puky András ; Udvaros Károly és Vladár István . A kiesett presbiterek , az alapszabály értelmében , vállalták újrajelölésünket. A pótlando presbiterek választását ; valamint a jegyző , pénztáros és ellenőr alapszabály szerinti újrajelölését közgyűlésünk végén ejtjük meg.

Ezzel a presbitérim jelentése végére ért . Köszönöm szépen türelmüket mellyel végighalgattak és további sikeres lefolyást kívánok a jelen közgyűlésnek.

Dr. Kezes P. Béla
Gondnok

JELENTÉSÉBOL:

János evangéliuma 4:36-38. versei alapján kifejtette azt, hogy mit jelent az, hogy "bár más a vezető és más az arató de mind a kettő együtt örvendez annak gyümölcsén." - Majd kitért a gyülekezet volt lelkipásztorainak sajátos szolgálataira akiknek munkája fellelhető a gyülekezet lelki arculatán.

A gyülekezetről kiemelte életképességét, erős magyarságát, ifjúsága iránti őszinte érdeklődését, közösségi együttérzését és áldozat készségét az egyház és magyarsága érdekében.

Azutan, mintegy maga előtt látva az egész gyülekezetet, az egyházi és nőegyleti vezetőket s meghívott új lelkipásztorát, röviden a következőkben ecsetelte teendőit:

Legyen a gyülekezet továbbra is hű magyarságából fakadó feladataihoz;

Legyen hű atyái hitéhez azok példás áldozatkészségéhez.

Ne engedje, hogy elhomalyosodjon hagyományos jogérzéke, melyben rend és szabályok uralkodnak, mert azzal nem csak magának de befogadó hazájának is szolgál.

Ne mondjon le ifjúsága idealizmusáról, annak tiszta és szép eszméiről de még kifinomult formáságairól se, mert azzal nagy szolgálatot és jó példát nyújt kortársainak.

De nem szabad elfelejtenie gyülekezetünknek azt, hogy emigrációnk egy nemzedékkel lett öregebb azóta, hogy szülőföldünkről elkényszerültünk. Ezért feltétlenül szükség van arra, hogy mind azt, amit harminc évvel ezelőtt gondoltunk és éreztünk, ma újra mérlegre tegyük és ahol szükség van rá, ott regenerálódjunk, ahol kijavításra és helyesbítésre van szükség azt újra mérjük és ellenőrizzük, ahol pedig a tovább élés és megújulás érdeke kívánja, ott merészeljük lenyesegetni a terméketlen hajtásokat vagy a már elszáradt ágakat, mégha fájó is az emlékek polcra helyezése.

Amíg a gyülekezet nem merevedik meg érzelmeiben és gondolkodásában, addig életképes marad. Ez nem jelenti azt, hogy mindenben a világhoz alkalmazkodik, mert a ker. egyház normáit nem az utca vagy a divat diktálja. Ugyanakkor tekintetbe kell vennie a caracasi gyülekezetnek azt, hogy egyházi életének a külső keretei nem a régi Magyarország. Mindenki, akit szülőföldjétől megfosztott a bal-sors, ma egy új országban és egy más nemzetnek a honában él. Ez a változás a mi emberi viszonyainkat is megváltoztatta. Azok, akik valamikor teljesebb ismeretlenek voltak a számunkra, ma szomszédaink, sok esetben segítő jóbarátaink sőt rokonaink. Magyar közösségeinkbe új ágak oltódtak be, unokáink ajkán új dalok születnek s mi "öreg magyarok" nem tarthatunk hűségükre kizárólagos igényt. Mi lesz vagy lehet ennek a következménye? Vagy az, hogy kizárjuk őket a szívünkből, mert hátat fordítunk nekik, vagy szeretetünkkel magunkhoz öleljük őket azért, hogy oldalunk mellett maradjanak. Ennél a kérdésnél dől el az, hogy elveszítjük őket vagy pedig ők lesznek a gyülekezet jövőjének fenntartói, amikor az öregek aktív keresete megszűnik.

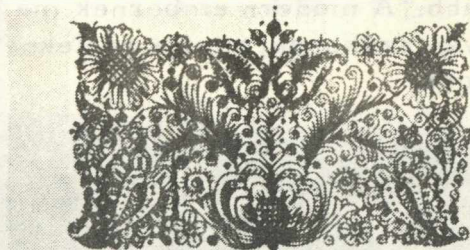
Ez egyike azoknak a problémáknak, amit eddig nem ismerünk. Azután van még számtalan problémánk, amik felett megütközünk és sóvárgunk pedig nem megoldhatatlanok csak előttünk ismeretlenek. Ilyen lehet például az ifjúság aktív részvétele a maguk zeneszerszámaival, ütemesebb melódiájú énekeivel. Hiszen egyházi életünk megújulásának a legbiztosabb forrása az istentiszteleteinken való aktív részvétel, ahol az ige és a szentségek éltetik a hiveket. Apáink hite aligha gyújtja lánggra az ifjúság szívét, ha istentiszteleteinkből hiányzik a hit lángja és buzgósa, mert úgy gondoljuk, hogy ami száz éves az jobb, mint a mai, ami kétszáz éves az jobb, mint a száz éves és így tovább. A modern embernek ma még nagyobb hitre és erőre van szüksége, mint a régieknek, mert a kísértése is nagyobb.

Nem kívánt külön problémaköröket megnevezni, de kéri a gyülekezetet arra, hogy a kérdések tanulmányozásában, az utkeresésben minden egyháztag vegyen részt, öregek, vezetők, hivek és fiatalok egyaránt. Idézte Fil. 3:12. versét.

Azzal fejezte be Nt. Brachna Gábor nagy figyelemmel kísért lelkészi jelentését, hogy hiszi, hogy a gyülekezet mai vezetőinek hűséges irányítása mellett a gyülekezet kérdéseit sikeresen fogják megoldani. Egyrészt garancia erre az, hogy ezek az emberek a maguk dolgát is jól oldották meg, pedig nekik egyedül kellett szembeszállni a nagy világgal. Ugyancsak hozzá tette, hogy előző véleményével ellentétben, most szerencsésnek találja azt, hogy nagy tapasztalatokra támaszkodó, az egyházi élet problémáival ismerős lelképásztor veszi kezébe a válasz utak idején a gyülekezet vezetését. Ha utat tud szabni a caracasi gyülekezet holnapja felé, akkor tovább fognak virulni a piros muskátlik és tovább zendül a magyar dal és a szívek hála-zsolozsmája caracasi templomunkban. Ehez az kell, hogy vezetők és vezetettek egyfiformán engedjék azt, hogy Isten irányítsa egyéni és közösségi életüket.

Záró szavaiban személyes hálóját fejezte ki gyülekezetünk minden tagjának és külön a presbitériumnak valamint a Nőegyletnek azért a szeretetért, figyelmességért, amellyel őt és a Nt. Asszonyt (Eti nénit) körülvették és előttük otthonaikat megnyitották.

Ugyancsak megígérte, hogy nem hagyják itt a gyülekezetet Dr Domján lelkész úrér érkezése előtt, ill. még velük maradnak kb. egy hétig, hogy orientációs problémáikban segítségükre lehessenek.

Kedves Nőtestvéreim:

Most, ahogy köszönetet szeretnék mondani nektek azért a bizalomért és megtiszteltetésért, melynek alapján a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet elnökévé választottatok, egy régi élmény jut az eszembe.

1944-et irtunk a naptárunkban. Az iskolai évet két hónappal előbb kellett bezárni, mivel az oroszok már a Kárpátokban jártak. Így hát kedves iskolánktól, a debreceni "Doczi" tanítónő képzőtől is hamarabb kellett elbucsoznunk.

Ennek ellenére szép és megható évváró ünnepségünk volt. Egymás után mentünk fel dobogó szívvvel az emelvényre diplománkért. Amikor vége volt az ünnepségnek s ritkulni kezdett a társaság, az igazgatónő magához intett s ezeket a különösnek hangzó dolgokat mondotta: "Fiam", akik ma itt vannak körülötted, tanáraid és tanuló társaid azoknak a többsége szeret Téged és te is szereted őket. De tanuld meg; az életben nem lesz úgy. Nagyon ritkák lesznek azok a percek, amikor azok között dolgozhatsz, ahol mindenki szeretni és tisztelni fogja egymást. Az élet elsodorja oldalad mellől ezeket a szerető sziveket és olyanokkal kell majd élned és dolgoznod, akik nem mindig szeretetre méltok, akik még csak nem is semlegesek de igen sok esetben egyenesen ellenséges érzületűek"

Tanuld meg azért kedves lányom, szeretni azokat, akiket nehéz szeretni, mert maguk szeretet nélkül élnek:

Tanulj meg türelmesnek lenni;

Vedd tudomásul azt, hogy az emberek nagyon sokfélék;

És végül-mondotta- nem szabad tulfeszíteni az emberek vitáját ha az egyik fehérnek, a másik pedig feketének látja a dolgokat."

Ezek voltak a tanácsai. Sokat és sokszor gondoltam rá. Az élet valóban elsodorta mellőlünk azokat, akik között a legszivesebben lettünk volna: a hazát, a családkört és a barátokat de az élet mégsem állt meg, dolgainkat tovább kellett végeznünk minden körülmény közepette.

Most, hogy egy új szolgálati év előtt állunk, arra kérlek Szeretett Testvéreim mindnyájotokat:

Szeressük egymásban mindazt, ami szép és jó;

Tegyünk megmindent ebben az esztendőben hogy a szeretetlenség világában is a szeretet és a szolgálat esztendeje lehessen 1981 a mi életünkben és, hogy Isten és emberek előtt megálhassunk a mérlegen.

Kérjük együtt a jó Istent, hogy segítsen bennünket és hogy jól végezhessük egyházi szolgálatunkat.

Várva szívetek visszhangját, mindannyiok segítségét, szeretettel köszönt,

Eva Nyerges de Matute

Erős vár a mi
Istenünk!

" A hid alatt tovább folyik a patak vize..."

A Toledo Blade ujság kiadói rovatát idézte tiz évvel ezelőtti prédikációjában Peale lelkész . Mi tőle idézzük Grove Patterson élményét.

" Nagyon régen volt , amikor mint kisfiu egy hidnak a karfájáról néztem egy pataknak gyors sodrásu vizét . Fátörzs , bozótok , szétrombolt madárfészkek usztak el alattam , jeléül , annak, hogy nagy vihar dulhatott a környékén . Azután elcsendesedett a folyó felszine. Így folyhatott már vagy száz éve vagy talán ezer éve . A víz árja változott ugyanugy a sodra is , néha nagy viharokkal jött , más-kor szeliden csörgedezett de a patakban mindig tovább folyt a víz ,

A fiatal gyermek számára ez az élmény uj felfedezést jelentett. Nem is annyira a felfedezést , amit kezébe vehet az ember vagy a minek valamilyen formája lenne , hanem inkább egy termő gondolatnak lehetne nevezni . Arra a gondolatra jött rá , hogy az életben tulajdonképpen mindenre így történik . A dolgok tovább folynak, elviszi őket a folyó vize . Beleszeretett ebbe a gondolatba : " A patak vize tovább folyik a hid alatt. "

Ez a gondolat sokszor megnyugtatta őt főképpen , ha az élet gondjai tul komoraknak látszottak s megoldásuk nehéz . Vagy ha olyan hibát követett el , amit már nem tudott jóvá tenni vagy alkalmakat mulasztott el, amelyeket már nem lehetett többé vissza hozni . Olyankor ez a kisfiu , -ma már régen férfi-, emlékeztette magát a hid alatt tovább folyó patak vizére . Ez az emlék megkönnyítette számára aggódalmait , emberi botlásait és az élet gondjait se tekintette elhordozhatatlannak , mert tudta, hogy "a hid alatt tovább folyik a patak vize..."

„Megújul az egyházi élet”

A külső-józsefvárosi gyülekezet október 12-én, zsúfolásig megtelt templomában adott hálát azért, hogy 3 év alatt, jórészt a hívek áldozatából, mintegy 300 ezer forint költséggel kívül-belül felújították a templomot, az egyházi épületet és bevezették a gázfűtést.

Az istentiszteleten Adorján József esperes szolgált. Megemlékezett arról, hogy 40 éve szentelte fel a templomot Ravasz László püspök, 45 éve szolgál a gyülekezetben dr. Domján János teológiai magántanár, aki idén tölti lelkészi szolgálatának 50. — utolsó — esztendejét, s egy nappal előbb töltötte be 75. életévét.

Domján János neve ismert a magyar teológiai irodalomban, az egyházi sajtóban, sőt a rádióban is. Mit tart fél évszázados teológiai és gyakorló lelkészi munkásságáról, így vallott: „Sok erőnket vette igénybe a mindennapi kötelességek teljesítése, és sok fáradságos munkánkat ki fogja rostálni az idő, amire alig emlékeznek majd. De egyik maradandó örömöm, hogy a roppant társadalmi, világnézeti, tudományos változásoknak ebben az évtizedeiben személyes lelkigondozó munkát végezhettem, és az isteni kegyelem üzenetével az utat kereső, küzdő és szenvedő emberek mellé állhattam. A világ körülöttünk egészen mássá lett, a teológiai tudomány válságai egymást érik. De maga az Isten Igéje a Szentlélek teremtő ereje által ma is hat és új életet ad. Én úgy látom, sok helyen megújul az egyházi élet. Hogy magunkról, a gyülekezettről beszéljek: az Ige hatásával naponként találkozom. Azért is hálias vagyok, hogy a háború után zsinati megbízásból szervezhettem és vezethettem külföldi „gyermekvonatokat”, szétosztottam 1 millió dollár értékű egyházi segélyadományt. Mindebben, s a gyülekezet látogatásában és a gyermekmunkában évtizedeken át első segítségem volt, míg csak tehettem. első feleségem: dr. Vársárhelyi Katalin orvos.

— A másik, amire szívesen emlékszem vissza, hogy 50 éven át

irhattam néhány könyvet, tanulmányokat, cikkeket, részt vehettem egyházi törvénykönyvünk elvi fejezetének, a preambulumnak megalkotásában, sőt fordíthattam is, mint pl. J. Bright: Izrael történetét magyarra. A rádióban az angol nyelvű adásban szoktam közreműködni.

— A XX. század elején elindulva a világnak ebben a páratlan színváltozásában és forrongásai között is lehetett és lehet Magyarországon hívő emberként élni és szolgálni. Személy szerint azt tapasztaltam, hogy lelkészi munkámat megbecsülték, lakóhelyemen például tanácstagnak is felkértek.”

Gyülekezetében mindig nagy szeretetben volt része, „most a nyugdíjba készülés számomra nem könnyű napjai között is” — mondja.

A holnapra gondolva, mosolygva mondja: „Ha Isten éltet, az itteni munkám befejeztével szeretnék, feleségemmel együtt utazni és szolgálni. Ami eddig volt, mind kegyelemből volt, s csak egy érzés élhet bennem mindentért: a hála.”

—a —a

Nt. Dr. Domján János.

(Retormátusok Lapja 48. sz. utólagos jóváhagyásuk reményében.)

Gyarmathy Irén: Tedd rám kezed!

Nagy merészség részemről írók műveiről véleményt mondani. Egyrészt pontosan ötven éve szakadtam el hazámtól, ahol nemzetem él és ahol a legtöbb ember anyanyelve magyar. Másrészt pedig azért, mert mindig hadi lábon állottam a nyelvek alapszabályaival, közöttük saját anyanyelvemmel is."

És mégis kapaszkodom utána, mint a gyermek, aki családjához húz. Gyarmathy Irén írásait mindig úgy olvasom, mintha nővérem személyes levelei lennének, aki rám gondolt. Számomra sokszor ő volt az, aki egyszerű és világos szavakkal megértette velem, hogy mit és miért szeretek olyan nagyon az én "vallásomban", templomainkban, népünkben, énekeinkben, lelkipásztorainkban és nemzetünkben. Mindezt úgy mondja el, mintha mellette ülnék a templompadok egyikén és ő sugná azt, hogy mi van a szívem mélyén, amikor csak nyolcan vannak a nagy templomban, vagy kedves énekeink melódiáit hallgatom vagy keresem, amivel Istent szeretném megszólítani. Sohase a csüggedés hangján szól, hogy miért csak ennyien vagy annyian vagyunk, hanem biztatóan: Lám milyen kegyelmes az Isten, nem porladtunk el, mert Benne bizunk.

Nem regény és nem novellák Gyarmathy Irén írásai. Ugy érzem, hogy ő sokkal többet ad nekünk, akik kortársai vagyunk. Szelid hangú prédikátorunknak tartom őt, aki nem szid, nem korrigál, hanem egy pohár üdítő, tiszta vizet

nyújt, hogy felfrissüljünk, hogy éberebben hallgassunk Istenre. Erdekes módon, hangja ide is áthallatszott Venezuelába. Ugy éreztük, hogy megint szívéből szólt hozzánk, akik távol estünk hazánktól. A nagy világ sok tónusú hangzavarában az övé tiszta volt, eligazító és Istenre mutató.

Akik testvéri szó után vágyódnak vagy akik régi emlékek kihalt világában élve úgy érzik, hogy senki se nyit ajtót már rájuk, olvassák el Gyarmathy Irén könyvét, amelynek ez a címe: " Tedd rám a kezéd". Hamarosan rájönnek arra, hogy Valaki mégis rájuk talált. Az a Valaki, akinek örök jelenléte ad biztatást még akkor is, ha napunk már alkonyuló félben van. Ő az a Valaki, aki a te vállaidra ráteszi a kezét s azt mondja: Ne félj, én veled vagyok.

(A könyv kikölcsönözhető elolvasásra a lelkészi irodából.)

Az alanti rész egy kis izelitő Gyarmathy Irén könyvéből.)

Kéz a kézben

Szombat este volt. A legtöbb embert ilyenkor színes program várja, gondosan előkészített szórakozás. Engem kemény munkám után első szabad óráim várt. Megindultam hát az idegen várossal ismerkedni. Ahogy az egyik utcába bekanyarodtam, mintha megsokasodott volna körülöttem a siető gépkocsik serege. Az utca kis térbe torkollott, amelynek a közepén templom állt. A templom körül autók sokasága, mintha legalábbis nagy fogadás lenne. Egymás után érkeztek a kocsik. Az autók ajtajai kicsapódtak, mindegyikből fiatalok szálltak ki. Fiúk, lányok vegyesen. Volt közöttük hosszú hajú, volt körszakállú, volt, aki feketébe öltözött, volt, akin saru volt és a mellén hatalmas érem lógott vastag zsinóron. Voltak lányok sötétkében, voltak miniben, voltak maxiban, mexikói bőrmelényben és fekete csipkeblúzban. Csak egyben hasonlítottak egymáshoz. Fogták egymás kezét, és valamennyien a templomba mentek. A jegyeket előre váltották, kevesen fizettek a helyszínen. Mire én sorra kerültem, minden jegy „elkelt”. Künn-rekedtem.

Álltam a téren. Lassan besötétedett, csak a templom ablakai világítottak, a templomé, amelyet úgy megtöltött a fiatal-ság, hogy számomra már nem maradt üres hely.

Másnap vasárnap volt. Újra felkerestem a templomot a kis téren. A korai istentiszteleten arról prédikáltak: valaha törvény mondta ki, hogy a „hibás ember” nem léphet a templomba. Krisztus törölte el ezt a törvényt. Ő mindenki számára megnyitotta a templomot. Annak is – mondta a prédikátor –, aki megszokta, hogy ünneplőbe öltözve lépjen Isten házába, és annak is, aki színes pulóverén bőrszíjra fűzött keresztet hord akár divathóbortból, akár, mert valami mondanivalója van, amit még nem tud másképpen megfogalmazni.

EMBERRÉ LETTÉL, HOGY EMBER LEGYEK

Könyv ismertetés - IV. rész

Turmezei Erzsébet

1979 - 331 oldal

Evang. Sajtó Osztály
kiadása, Bp.

Minden büszkeségünk dacára se sorolhatjuk Turmezei Erzsébetet egyszerűen írónk sorába. Ő, nem jelentkezett írásaival. Nem mutatkozott be egy verses kötettel, kérdezve olvasóit, hogy elfogadhatónak találják-e írásait. Turmezei Erzsébet egyszerűen megszólalt a magyar evangélikus egyház nagy családi körében. S amikor megszólalt, mi egyre feszültebben figyeltük hangját és szavait. S minél többet hallgattuk, annál inkább vallottuk őt nemcsak a magunkénak de mindenek felett hitünk lantosának, aki sajátos szerénységgel mindig és mindenben azt dicséri, akit illet a dicséret, a mi Urunkat és Istenünket, Megváltó Krisztusunkat.

Azután, hogy a mienk volt, a hívő világ is tesvérére talált benne s főképpen protestáns körök érezték azt, hogy az ő imádságuk hangja is ez a hívő vallomás. Verseiből a kenyér tiszta magja hull ki. Olyan valaki ő, mint édesanyánk, akinek kezében a buzaliszt csodaképpen lesz gyermekeik tápláló kenyere.

Urunk különös akarata öreg koromban Caracas, Venezuelába küldött rövidebb szolgálatra. Itt meleg szívű emberekkel találkoztam de mégis távol az ismerős világtól. De, amikor kezembe vettem a gyülekezet havi lapjának, az Üzenetnek első példányát s ott a legelső lapon Turmezei Erzsébet sorait olvashattam, rögtön éreztem, hogy egyháзам családi körében vagyok. Utána, az ő írásaiból olvastunk fel a Szeretetvendégségen a templomkertben, a szabadban, Isten csillagos ege alatt. Nem volt ismeretlen a hitek előtt és éreztük azt, hogy itt is missziói munkát végzett s tolmácsolta Isten kinyilatkoztatott igéjét, ahogy azt a lehetőséget igehirdetőink és misszionáriusaink próbálják közvetíteni kortársaiknak.

(A könyv kikölcsönözhető a lelkészi irodából.)

„Igen Atyám!”

Máté 11:26.

Igen Atyám, most már csak arra vágyom,
hogy amíg fekszem itt a betegágyon,
Te nagyon megtudj növekedni bennem
s taníts meg újra kisgyermekké lennem.
Könnyű keresztet hogyne hordomám
örömmel, békén... Igen Atyám!

Igen Atyám, most csak arra kérlék,
ne haragudj, hogy azért fel nem értek,
hogy azért utjaid homály borítja
s nem találok, hol a próbák nyitja,
nem tudja rögtön mondani a szám
örömmel békén: Igen Atyám!

Keresztül húztad, amit én akartam,
felfedted bennem, amit eltakartam,
minden erőmet szélbe szórtad széjjel:
Kerestem — nincs már — betakart az éjjel.

Csak a hit égett, fényt ragyogva rám:
köszönöm neked! Igen Atyám!

Olyan jó gyenge, erőtlennek lenni,
olyan jó magam egészen letenni,
olyan jó tudni, hogy semmit se érek,
semmit se bírok gyarló földi féreg:
Kegyelem minden, hogyne mondanám!
Hitte az Ament: Igen Atyám!

Igen Atyám: gyöngé, erőtlen bárány.
Pihenek most már jó pásztorem vállán.
S ő szeliden visz az uton előre,
hűs forrásra visz, kies legelőre,
s hála-dalával telik meg a szám:
Oh milyen jó így! Igen Atyám!

BELAK ERZSÉBET.

OREGEDO EMBER IMÁDSÁGA.

(angol szöveg nyomán Kiss Samu és Brachna Gábor)

Uram Istenem ! Te tudod jobban , mint én , hogy
az idő eljárt felettem : megöregedtem. Segíts megtartoz-
tatnom magamat attól a vágytól , hogy minden ügyszó
hozzászoljak . Szabadíts meg a kontárkodásoktól , mely
arra ösztönöz , hogy mindenki dolgát kiigazítsam.

Tégy megfontolttá, öreges szeszélyektől mentessé.
Adj készséget a másokon való segítésre anélkül, hogy fő-
lényessé váljak. Amikor az élmények emlékei nyüzsögnek
bennem, segíts hogy el tudjam hallgatni őket, mert tudom,
hogy milyen nagy lesz az értéke valamikor azoknak a
barátaimnak, akiket nem üztem el magam mellől.

Uram, azt is kérem, szabadíts meg a sok beszédtől,
attól, hogy végnélküli magyarázatokba kezdjek. Segíts,
hogy gyorsan rá tudjak találni mondanivalóm lényegére.

Taníts meg annak beismerésére is, hogy nem mindig nekem van igazam.

S még azt is kérem Tőled, Kegyes Uram, hogy ha lehet, formáld engem szeretetre méltó öreg emberré. De ne tégy belőlem amolyan szentnek-látszót, aki nem igazi. Mert magam is tudom, hogy milyen nehéz a szenteskedőkkel együtt élni.

De taníts meg, az embereket jó oldalukról nézni, még akkor is ha látszatra nem szeretetre méltók. S végül ments meg engem Uram az elkeseredettség től, mert azoknál kellemetlenebb embereket még az ördög sem ismer.

Mindenek felett add nekem kegyelmedet, mert kegyelemből éltem mindig a Jézus érdeméből, hogy dicsérhessem szent Felségedet s Téged dicsérve biztató hang lehessen kortársaim számára.

Amen

Hallgasson meg
téged az Úr
a szükség idején!

Zs. H. 20, 2.

SIMON VALENTIN: Minden kérdés választ követel.

Cleveland, Ohio -USA

Saját kiadás.

Simon Bálint az a magyar, aki otthon is tudta azt, hogy gondolkozásra szánta a Teremtő az ember esztét. És, amikor megismerte a nagy világot s a nagy világ gondjain túl a véges és végtelen világ megoldatlan kérdéseit, akkor abban is biztos volt, hogy Isten nem akarja őt összezavarni, hanem vezetni a férfias és hívő ember megoldásai felé. Nem kért Istentől mindig csodákat és instant megoldásokat. Inkább bizalommal nézett teendői szemébe mondván, hogy ahol kérdés van, ott joggal kereshet választ az ember.

Ebből a tételből indul ki s rövid elmélgedésekben fejtegeti meglátásait és elgondolásait.

A könyv olvasása közben örömmel gondol az ember arra, hogy a mi népünket ilyen természetes értelemmel segíti dolgainak önálló megoldásaihoz. Simon Bálint bizonytal tiltakozna, ha őt szociológusnak titulálnák azért, mert társadalmi kérdésekkel foglalkozik. De, akik ismerjük igyekezetét és tanuló készségét, büszkéek vagyunk rá. Ha az élet másképpen irányította volna körülményeit s tanulmányait akadémiai vonalon tudta volna kiegészíteni, bizonytal ő is megtalálta volna helyét a nemzet nevelői sorában.

(Könyve kikölcsönözhető a lelkeszi irodából vagy pedig tisztelet példányként a szerzőtől: 1795 W. 25 St. Cleveland, Ohio - 44112-USA Apt. 536)

Aki megszűnt naponként jobbá lenni, megszűnt jónak maradni. (Cromwell)

Valósítsd meg jószándékoat még ma. Nem tudhatod, mikor lesz késő.

Gyülekezetünk köréből: ★

Közgyűlésünk egyhangu bizalma ismert és nagy gyakorta rendelkező egyházi munkásokat választott vissza a gyülekezet vezetőségébe.

Presbitériumunkba:

Irsay György

Puky András

Udvaros Károly

Vladár Pál lettek megválasztva.

Jegyző lett: Vladár Pál.

Pénztáros -Puky András .

Ellenőr - Baja Sándor.

A közgyűlés egyik jelentős döntése volt az , mely szerint a Caracasi "Feltámadás " egyház magyar gyülekezte egységesen kívánja a Venezuelai Evangélikus Egyházak Szövetségének a megszervezését.

A költségvetéssel Kapcsolatosan Puky András bejelentti , hogy hivaik 75% -a írásban jelentette be, hogy egyházi fenntartási járulékot önként fogja felemelni 1981-ben, Januártól kezdődően.

Az Onsegélyző Alap pénztárosa Dr. Nyerges Pál arról számolt be , hogy az elmúlt évben nem vált szükségessé egyetlen egy esetben se honfitársaink segízése. Annak a jele , hogy honfitársaink immár révbe jutottak és hála Istennek rendkívüli katasztrófák se tették próbára életünket az elmúlt esztendőben.

Csendes Percek, Utitárs, Vetés és Aratás c. evangéliumi lapok a templom bejáratánál minden vasárnap megtalálhatók. Vigyük magunkkal betegeink részére vagy azok számára , akik nem tudnak eljutni az istentiszteletre. Vidéki olvasóink számára is szívesen megküldjük , ha azt testvéreink kéri , mégpedig ingyen, a Csendes Perceken kívül , melyet előzetes alapján kapunk. Ugyancsak olvasás

Nöegyletünk új tisztikara 1981. esztendőre:

Elnök - Dr. Matute José-né - Éva.

Alelnök - Vladár Istvánné - Mária.

Jegyző - Palocz Sándorné - Rita.

Pénztáros - Sándor Gizella.

A gyűlésen szép számmal vettek részt asszony testvéreink, akik megígérték teljes erejükkel fogják támogatni s a bizottságokban vállalják a rájuk eső munkarészt.

A bizottsági tagok kijelölését a következő gyűlésre ha lasztották, melynek idejét és helyét a vezetőség idejében fogja közölni.

A gyülekezet együttérzését fejezzük ki Irsay György presbiter testvérünknek, aki szerető édesanyját (született Szomjas Irén) vesztette el Budapesten 92 éves korában. Az elhunytat otthon élő férje és gyermekei gyászolják.

Köszönet alkalmi ajándékokért:

Köszönjük Jeney Bálintéknak a paróchiára ajándékozott szép faliorát.

Köszönjük Vladár Istvánék (főként Máriának) a nagyon szép íróasztalat a lelkészi dolgozó szoba részére.

Köszönjük azt a rendkívüli áldozatot, mellyel Nöegyletünk "ki stafirozta" a lelkészlakot, úgy tudjuk mintegy B^s 14, 000-es áldozat árán. Mindezekon felül a jó ízlést és a sok személyes munkát és fáradságot.

Legujabb hírünk:

Domján lelkész urék megkapták az összes hivatalos engedélyt, mely kijövetelükhöz szükséges. Útjuk előkészítésével megbizott presbiteraink is elküldték a repülő jegyeket. Így, ha Isten is úgy akarja, megérkezésüket március 17. re várhatjuk.

Hálás köszönettel nyugtázzuk Garay Miklós testvérünk \$10-. adományát , amelyet az Uzent fenntartására küldött Hamilton, Ont, Canadából.

Köszönjük Dr Nyerges Pál tesvérünknek a biztonsági zárat, melyet a paróchia ajtajára szerelt fel.

A Világ más sarkából:

Ntü. Leidenfrost Todor , Totota, Liberiában szolgáló, magyar ev. lelkész havi körlevelében olvastuk , mint igaz történetet, hogy a New Guineában élő Swamis harcos törzsnél az a szokás , hogy a legyőzött ellenség fejét magával viszi falujába. Minél több fej disziti valakinek a "hazatáját" annál nagyobb elismerés veszi őt körül , mint igazi hőst. Ennek a borzalmas "hösködésnek" akkor vetettek véget , amikor két törzs megegyezett abban, hogy a törzsek legfiatalabb gyermekét elcserélik egymással . Azóta a törzsek háboruja szünetel , mert saját gyermekének egyik se akar gyilkosa lenni . Ennek az esetnek nyomán tudják megértetni misszionáriusaink próféta jóslást : Fiu adatik nekünk s így fogják nevezni ..." Békesség fejedelme....." (Esz.9:3-5)

Ugyancsak Leidenfrost lelkész testvérünk leveléből tudjuk , hogy ők egy galon (4 liter) benzinért \$ 2. 80-t fizetnek , azaz majdnem 12 bolivárt . tehát van ország , ahol az infláció még nagyobb , mint Venezuelában . - Nem nagyon vigasztaló !

Husvét mindig a március 21. e utáni holdtöltét köve - tő vasárnapra esik de ha ez (t. i. a. hold tölte) vasár - napra esnek, akkor az azt következő vasárnap lesz husvét ünnepe .

Minden ünnep ehez igazodik , kivéve ádvent . Ádvent mindig november 30 . át (St. András nap) követő vasárnapján Kezdődik.

CONGREGACION HUNGARA
Apartado 68.360 Altamira
CARACAS 1062 - A

Rev. George Pösfay
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Route Ferney 150
CH-1211 GENEVE 20 703.30.1766
Suiza

IMPRESOS

Ne küldd gyermekedet

a templomba,

menj vele!

Lábam előtt mécses
a te igéd,
ösvényem világossága. 1.
(119. zsolt. 105)

vaiamire.

* A lelkészi iroda telefon száma : 33 73 52 *

* Lelkész : Brachna Gábor *

* Az üzenet szerkesztői: a lelkipásztor *
* Éva de Matute és *
* dr. Vladár Pál *

* Lelkeszi hivatal es templom cime: Prolongacion 4a. Av. *
* con 3a. Transversal de Altamira, Quinta "La Reforma", *
* Urb. La Castellana, CARACAS 1062.A *
